

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010471
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8719010471.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného H. P., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 25. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. P., nar. X. XX. XXXX R. H. - J. J., okres

Poprad, trvale bytom Š., bez adresy, prechodne bez prihlásenia bytom R. Č.. XXX K. C. A., okres Liptovský Mikuláš, nezamestnaný,

j e v i n n ý , ž e

ako otec maloletých detí: P., nar. XX. X. XXXX a E., nar. XX. X. XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Poprad pod č. 14P/34/2017-26 zo dňa 12. 9. 2017, právoplatným dňa 17. 10. 2017 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. P. sumou 90,- eur mesačne a na mal. E. sumou 70,- eur mesačne, spolu 160,- eur mesačne od 1. 1. 2017, ktoré je povinný platiť k rukám matky T. U. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne vo Š., okres Poprad, ani inde pravidelne neplní v období od 5. 9. 2018 až do 25. 5. 2020, pričom na výživné zaplatil matke dieťaťa exekútor dňa 4. 3. 2019 sumu 194,42 eur, dňa 29. 3. 2019 sumu 51,60 eur a obžalovaný zaplatil dňa 13. 12. 2019 sumu 40,- eur, v sledovanom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani žiadne iné dávky, čím mu takto vznikol dlh na výživnom vo výške 3.073,98 eur pre matku detí T. U., hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn.: 5T/80/2018-68 zo dňa 7. 8. 2018, právoplatným dňa 13. 9. 2018,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 23. 7. 2019 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 96/19 zo dňa 19. 7. 2019 na obvineného H. P. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako to uviedol v podanej obžalobe.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený v zákonnej lehote odpor, a preto vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný H. P. na hlavnom pojednávaní neurobil žiadne vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v období, ktoré súvisí s jeho trestným stíhaním, teda od septembra 2018 uhradil na výživnom možno 200,- eur. Počas tohto obdobia pracoval na H. R. asi mesiac, niekedy v roku 2018 alebo 2019, vtedy mu aj exekútor stiahol výživné zo mzdy a potom žil už len z fušiek. Pracovať u tohto zamestnávateľa prestal preto, lebo to bola ťažká práca, pričom on potrebuje prácu, ktorá súvisí so železom, pretože je vyučený strojný zámočník. Zamestnaný ďalej už nebol, lebo nemal financie na to, aby vycestoval za prácou do Nemecka, kam mal možnosť ísť a hľadal si prácu aj cez inzeráty, ale všade bolo treba niekde vycestovať. Žije preto z fušiek, keď ho niekto zavolá, poreže mu drevo a podobne. Má aj štátne zväračské skúšky, ale tie bolo potrebné si obnoviť a na certifikáty nemá peniaze. V roku 2018 bol asi 3 mesiace evidovaný na úrade práce, ale bolo to ešte pred septembrom, bol však vyradený pre nespoluprácu, lebo na úrad práce by musel chodiť do Popradu, kde má trvalé bydlisko a na verejnoprospešné práce do Š., na čo nemal peniaze. So synom E. je v telefonickom kontakte, dcéra s ním nechce komunikovať, deti nenavštevuje. Naposledy bol za nimi v lete minulého roku, nejaké možnosti posielat' im darčeky nemá. Keď v minulosti pracoval v Nemecku, dobre zarábala, bolo to v období rokov 2012 a potom v období rokov 2015 - 2016. Vie, že pochybil, že neplatil výživné, ale nemal z čoho. Pokiaľ by sa zamestnal, mohol by od júla výživné začať splácať, iné možnosti na zaplatenie dlhu na výživnom nemá. Jeho zdravotný stav je dobrý. Za spolužitia s poškodenou im vznikla pôžička vo výške 340.000,- Sk, ktorá sa však vyrovnala, lebo predal dom, teraz má ďalšiu pôžičku, ktorej zostatok je okolo 150.000,- Sk. Tú však nespláca a vymáha ju exekútor.

Svedkyňa poškodená T. U. - matka detí na hlavnom pojednávaní vypovedala, že zo vzťahu s obžalovaným má 2 deti, ktoré rozsudkom Okresného súdu Poprad boli zverené do jej výchovnej starostlivosti a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej P. sumou 90,- eur a maloletého E. sumou 70,- eur mesačne od 1. 1. 2017. Túto vyživovaciu povinnosť si obžalovaný v minulosti neplnil, a preto bol odsúdený, pričom aj po odsúdení pokračoval v neplnení vyživovacej povinnosti. Obrátila sa na exekútora, ktorý jej vymohol dňa 4. 3. 2019 sumu 194,42 eur a dňa 29. 3. 2019 sumu 51,60 eur. Okrem týchto súm jej obžalovaný ešte v decembri 2019 zaslal sumu 19,- eur a nič iné na výživnom nezaplatil. Všetky potreby pre deti zabezpečuje ona, deti núdzou netrpia, ale len z toho dôvodu, že má 2 zamestnania. Má zvýšené výdavky na deti, keďže syn je dyslektik, dysgrafik a aj autista. Obidve deti nosia strojčky na zuby, ktoré výdavky hradí ona. Vyživovacia povinnosť trvá naďalej, pretože P. navštevuje 8. ročník základnej školy a E. 6. ročník. Výška vyživovacej povinnosti sa nezmenila. Obžalovaný deťom zavolá raz za mesiac, v lete minulého roku ich prišiel obžalovaný aj navštíviť, prišiel opitý a doniesol im po balíčku cukríkov.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení, výpisom z účtu poškodenej, ktorý potvrdzuje prijaté platby od exekútora zo dňa 4. 3. 2019 v sume 194,40 eur a dňa 29. 3. 2019 v sume 51,60 eur, rozsudku Okresného súdu Poprad 14P/34/2017 zo dňa 12. 9. 2017, právoplatný 17. 10. 2017, ktorým bola určená výška vyživovacej povinnosti obžalovaného na maloletú P. mesačne sumou 90,- eur a na maloletého E. sumou 70,- eur, počnúc

1. 1. 2017, rodných listov maloletých detí, z ktorých vyplýva, že obžalovaný je ich otcom, potvrdení o návšteve školy detí, správ a ďalších súvisiacich písomností o pracovnej činnosti obžalovaného, keď ako vyplýva z oznámenia spoločnosti Index Nosluš, s. r. o. Bratislava, menovaný v tejto spoločnosti bol zamestnaný od 11. 10. 2018 do 27. 11. 2018, pričom pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe zo strany organizácie a zo správy M. R. H., R., vyplýva, že pracovný pomer obžalovaného v tejto organizácii trval od 9. 1. 2019 do 15. 2. 2019, tento bol ukončený v skúšobnej dobe z dôvodu absencie obžalovaného v zamestnaní. Súčasťou spisu sú aj správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad k osobám obžalovaného a poškodenej, z ktorých správ vyplýva, že obžalovaný bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 23. 5. 2017 do 31. 7. 2018. Zároveň obžalovaný nie je poberateľom dávok v nezamestnanosti a ani iných štátnych dávok.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a že tento spáchal obžalovaný. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný v období od 5. 9. 2018 až doposiaľ (do 25. 5. 2020) si neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a ktorá mu bola určená aj rozhodnutím súdu, keď z jeho strany došlo k úhrade výživného iba dňa 13. 12. 2019 v sume 40,- eur a zo strany exekútora došlo k vymoženiu výživného, ktoré bolo zaslané na účet poškodenej dňa 4. 3. 2019 v sume 194,42 eur a dňa 29. 3. 2019 v sume 51,60 eur, čím za sledované obdobie mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 3.073,98 eur. Počas uvedeného obdobia obžalovaný bol zamestnaný krátkodobo v 2 organizáciách, keď v každej z nich pracovný pomer trval približne 1 mesiac. Obžalovaný napriek tomu, že jeho zdravotný stav a jeho vzdelanie mu umožňovali uchádzať sa o zamestnanie a takýmto spôsobom si zabezpečiť riadny zdroj príjmu, z ktorého by mohol nielen uspokojovať svoje potreby, ale uhrádzať aj výživné, takýto záujem neprejavoval a prakticky uspokojil sa len s tým, že jeho príjmy sú príležitostné, z činností tzv. fušiek. Rovnako neprejavoval ani záujem nájsť si zamestnanie počas celého obdobia prostredníctvom úradu práce. Jeho obrana je prakticky zameraná iba na skutočnosť, že nemá z čoho platiť výživné. Táto obrana z hľadiska posúdenia trestnej zodpovednosti je právne irelevantná, pretože vyživovacia povinnosť obžalovaného vyplýva priamo zo zákona, v konkrétnom prípade bola aj určená rozhodnutím súdu, pričom ide o vyživovaciu povinnosť rodiča vo vzťahu k maloletým deťom, ktoré štúdiom na základnej škole nie sú schopné objektívne si sami zabezpečiť prostriedky na svoju obživu. Vyživovacia povinnosť sa vzťahuje na oboch rodičov a je štátom neakceptovateľné, aby táto bola prenesená len na jedného rodiča, toho, ktorému sú deti zverené do jeho výchovnej starostlivosti a ktorý na to, aby mohol zabezpečiť základné potreby rodiny musí vykonávať 2 zamestnania, pričom ďalší rodič napriek tomu, že jeho schopnosti a možnosti mu dovoľujú nájsť si zamestnanie a získať tak zdroj príjmu záujem plniť si svoju vyživovaciu povinnosť nemá. Súd v tomto smere zdôrazňuje, že pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného nie je podstatné, či tento nemá z čoho platiť výživné, ale relevantné je, či jeho schopnosti a možnosti mu dovoľujú plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. V prípade obžalovaného je potrebné zdôrazniť, že tento k plneniu svojej vyživovacej povinnosti nepristupuje ani zodpovedne, ani s vážnosťou, už v predchádzajúcom období si vyživovaciu povinnosť neplnil, za čo bol aj odsúdený a v tomto protiprávnom stave pokračoval aj po odsúdení.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej 2 mesiace v období 2 rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 5T/80/2018 zo dňa 7. 8. 2018, právoplatným 13. 9. 2018). Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a prítetnosti. Trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom trestného činu, ktorého sa dopustil, je záujem spoločnosti na riadnom plnení vyživovacej povinnosti, v konkrétnom prípade zo strany rodiča k maloletým deťom, teda osobám, ktoré objektívne nie sú schopné sa samy živiť. Medzi takýmto protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita, čím je vyjadrená aj objektívna stránka uvedených trestných činov.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Poľahčujúce, ani priťažujúce okolnosti nezistil žiadne. Obžalovaný má v registri trestov 4 záznamy, posledné odsúdenie je práve pre rovnakú trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Poprad 5T/80/2018, keď trestným rozkazom

zo 7. 8. 2018, právoplatným 13. 9. 2018 bol odsúdený pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 6 s určením skúšobnej doby na 16 mesiacov, t. j. do 14. 1. 2020. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Uvedené odsúdenie je súčasťou kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého súd obžalovaného uznal vinným, a preto nemožno na neho prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť. Ostatné odsúdenia sú z obdobia rokov 1992 - 2011, všetko k podmieneným trestom odňatia slobody s fikciou neodsúdenia. Vo vzťahu k osobe obžalovaného je potrebné ďalej konštatovať, že tento trestnú činnosť, z ktorej súd ho uznal vinným páchal aj počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Bližšie poznatky k osobe obžalovaného zistené neboli, v registri priestupkov má 3 záznamy z obdobia roku 2018, všetko za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri ukladaní trestu prihliadajú na základné kritéria spojené s ukladaním trestu, keď obžalovanému za trestnú činnosť, z ktorej ho súd uznal vinným, hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 - 5 rokov, potom mal súd za to, že sledovaný účel trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 14 mesiacov. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil aj počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, a to dokonca za rovnaký trestný čin úmyselného charakteru, potom trest vyslovil ako nepodmienený a keďže obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebol, pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.